

Ὁ ἀμαξᾶς πού κουβαλάει τό Θεοφύλακτο
Ἔχει μεσάνυχτα ἀπ' τή ρητορική
Ξέρει μονάχα ἓνα ζήτημα ἀσήμαντο
Κι ὄλο φοβᾶται τοῦ Μαντάλου τή στροφή

Κάποτε εἶχε οἰκογένεια καί δυό πρόβατα
Κι ἓνα λεθέντη ξάδερφο στή φυλακή
Ἦρθαν οἱ φράγκοι καί τούς κάναν ὄλους πτώματα
Κι ὁ ξάδερφος στίς φυλακές ἐπιστατεῖ

Τί ώραῖα πού ἤμαστε στά διακόσια τρία
Μέλι γάλα ἢ ζωή, δόξα καί δουλειά
Κύρι Θεοφύλακτε πές καμιὰ ἱστορία
Γιά τότε πού ἤσουν Δέσποτας στή Χουρδουβιστά

Τά δυό βουβάλια σέρνουν γέρικα τό κάρο
Κι ὁ Θεοφύλακτος ρεθύθια μασουλάει
Νά τά λοφάκια πού ἀρχινᾶνε τοῦ Μαντάλου
Ὁ ἀμαξᾶς σταυροκοπιέται καί κοιτάει

Οἱ δυό τους βρῆκαν κακορίζικα στερνά
Τούς δέσαν καί τούς σκότωσαν γι' ἀστεῖα
Τρεῖς φίλοι ἀσίκηδες τοῦ κύρι Μονφερά
Πού τριγυρνοῦν χωρίς σκοπό τή Ρωμανία.

Ο,ΤΙ ΕΙΧΑ ΤΟ'ΧΑΣΑ... (15ος αἰ.)

Μ' ἓνα οὔτι φτιαγμένο στή Σμύρνη
Στ' ἄλογο ἀπάνω τά χωριά προσπερνῶ
Ἄνθρωποι σκιαγμένοι προσκυνᾶνε καί φεύγουν
Σκυλιά φαρμακωμένα στό δρόμο
— Πάω στό καστέλι τοῦ ἄρχοντα Βαγῆ
Κουρελῆς καί ξαρμάτωτος σάν καλάμι
Ὅ,τι εἶχα τό'χασα προχτές Παρασκευή.